

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 14C/209/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4213216439
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Kováčová
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2016:4213216439.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v konaní pred sudkyňou JUDr. Oľgou Kováčovou v právnej veci navrhovateľa: Serraghis Loan Management LTD, so sídlom Afentrikas 4, Afentrika Court, Office 2, Larnaca, Cyprus, IČ: HE 257931, v konaní zastúpeného advokátskou kanceláriou JÁNSKÝ & PARTNERS so sídlom Trnavská cesta 50, Bratislava, proti odporcovi: Z. H., nar. X.X.XXXX, naposledy bytom I. XX/XX, H., t.č. na neznámom mieste, v konaní zastúpenému opatrovníčkou S. Z. G., vyššou súdnou úradníčkou Okresného súdu Nové Zámky, o zaplatenie 1.380,77 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Odporcovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom na začatie konania zo dňa 31.7.2013 domáhal uloženia povinnosti odporcovi zaplatiť mu sumu 1.380,77 € s príslušenstvom a náhradu trov konania. Návrh odôvodnil tým, že zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 21.10.2010 postúpila Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupca pohľadávku voči odporcovi na spoločnosť APS Slovakia, a.s., ktorá skutočnosť bola odporcovi oznámená listom zo dňa 12.11.2010. Následne spoločnosť APS Slovakia, a.s. uzavrela dňa 10.11.2010 zmluvu o postúpení pohľadávok so spoločnosťou Debtinvest Limited, ktorá sa stala vlastníkom predmetnej pohľadávky. Postúpenie pohľadávky bolo odporcovi oznámené listom zo dňa 10.1.2011. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 10.4.2012 postúpila spoločnosť Debtinvest Limited ako postupca pohľadávku voči odporcovi na navrhovateľa. ďalej uviedol, že jeho právny predchodca - spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. ako veriteľ uzatvorila s odporcom ako dlžníkom úverovú zmluvu. Na základe úverovej zmluvy boli odporcovi poskytnuté peňažné prostriedky v podobe kontokorentného úveru, ktoré sa odporca zaviazal uhradiť v dohodnutom čase s tým, že poskytnutú sumu uhradí spolu s úrokmi, poplatkami a splní ďalšie záväzky a podmienky vyplývajúce zo zmluvy a všeobecných obchodných podmienok. Na základe úverovej zmluvy čerpal odporca kontokorentný úver formou povoleného debetu k sporiťrovému účtu s úverovým rámcom vo výške 1.095,40 € (33.000,-Sk) s konečnou splatnosťou úveru 20.3.2006. Odporca záväzky vyplývajúce z úverovej zmluvy do dňa podania návrhu nesplnil. Zároveň si uplatnil na zaplatenie úrok z omeškania z dlžnej sumy vo výške 9 % ročne počnúc od 12.11.2010 do zaplatenia. Titulom náhrady trov konania si uplatnil zaplatenie súdneho poplatku a náhradu trov právneho zastúpenia.

V priebehu konania súd zistil, že odporca sa na známej adrese miesta pobytu nezdržiava. Preto vykonal rozsiahle zisťovanie miesta pobytu odporcu, avšak bezvýsledne. Z dôvodu zabezpečenia ochrany práv odporcu v konaní bola tomuto uznesením č.k. 14C/209/2014-124 zo dňa 13.11.2015 ustanovená opatrovníčka.

Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré predvolal právneho zástupcu navrhovateľa ako aj opatrovníčku odporcu. Vec prejednal v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti opatrovníčky odporcu, ktorá sa na pojednávanie nedostavila a svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnila. Vo veci vykonal dokazovanie oboznámením obsahu listín založených v spise, a to výpisu z príslušného registra navrhovateľa, zmluvy o kontokorentnom úvere, oznámenia o postúpení pohľadávky, prehľadu finančných transakcií, zmluvou o postúpení pohľadávok spolu s prílohou, zmluvou o postúpení pohľadávok spolu s prílohou, špecifikáciou uplatneného nároku, všeobecnými obchodnými podmienkami, prehľadom finančných transakcií, prehľadom úrokových sadzieb, prehľadom poplatkov a ostatných ku spisu pripojených listín, prečítaním, a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

Navrhovateľ je obchodná spoločnosť registrovaná v príslušnom registri Cyperskej republiky.

Odporca s právnym predchodcom navrhovateľa - spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. uzatvoril dňa 21.3.2005 zmluvu o kontokorentnom úvere. Na základe tejto zmluvy bol odporcovi poskytnutý úver v podobe povoleného prečerpania do výšky úverového rámca 33.000,- Sk (1.095,40 €). Úroková sadzba bola zmluvnými stranami dojednaná vo výške 11,15 % ročne s tým, že konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na deň 20.3.2006. Ako vyplynulo z prehľadu transakcií na bežnom účte odporcu, bežný účet odporcu v spoločnosti slovenská sporiteľňa, a.s. bol založený dňa 12.12.2002. Odporca na základe zmluvy o kontokorentnom úvere v období od 21.3.2005 do 23.3.2006 vykonával finančné transakcie na svojom účte. Z prehľadu finančných transakcií tiež vyplynulo, že dňa 31.3.2006 bol účet odporcu prolongovaný a dňa 7.12.2006 bol účet odporcu zrušený, za ktoré zrušenie bol odporcovi účtovaný poplatok vo výške 200,- Sk (6,64 €).

Navrhovateľ v priebehu konania zotrval na podanom návrhu, keď uplatnenú pohľadávku vo výške 1.380,77 € vyčíslil ku dňu uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.10.2010 a táto pozostávala z dlžnej istiny vo výške 181,18 €, dlžných úrokov z omeškania vo výške 15,29 € a dlžných nákladov vo výške 1.104,03 €.

Opatrovníčka odporcu sa v priebehu konania k podanému návrhu na začatie konania a jeho prílohám nevyjadrila.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadala.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (v znení platnom od 01.01.2008) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 879j Občianskeho zákonníka, ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 2008; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 2008 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa čl. III bod 1 zmluvy o kontokorentnom úvere, zmluva sa uzatvára na dobu určitú, a to na dobu 1 roka odo dňa podpísania zmluvy zmluvnými stranami. Doba trvania zmluvy sa predlžuje vždy o dobu jedného roka, ak Dlužník neoznámi Veriteľovi najneskôr v lehote 1 mesiaca pred uplynutím doby trvania zmluvy (pôvodnej alebo predĺženej), že nemá záujem o predĺženie doby trvania zmluvy, maximálne však do dosiahnutia 65. roku veku Dlužníka.

Podľa čl. III bod 2 zmluvy, úver je splatný v deň splatnosti uvedený v Základných podmienkach zmluvy. V prípade predĺženia zmluvy podľa bodu 1. zmluvy sa splatnosť Úveru predlžuje o dobu, o ktorú bola predĺžená účinnosť zmluvy, t.j. o 1 rok.

Podľa § 23a ods. 1 a ods. 2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

Podľa § 397 Obchodného zákonníka, ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 111 Občianskeho zákonníka, zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 102/2014 Z.z., orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 101 ods. 1 O.s.p. sú účastníci povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti, označia dôkazné prostriedky a že dbajú na pokyny súdu.

Podľa § 120 ods. 1 O.s.p., účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Podľa § 153 ods. 1 O.s.p., súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Súd mal vykonaným dokazovaním preukázané, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom vznikol dňa 21.3.2005 záväzkovoprávny vzťah titulom zmluvy o kontokorentnom úvere, na základe ktorej bola odporcovi poskytnutá možnosť povoleného prečerpania na účte do výšky 33.000,- Sk (1.095,40 €), ktoré prečerpanie znamená poskytnutie finančných prostriedkov dlžníkovi za odplatu - teda úver. I keď sporná zmluva predstavuje tzv. absolútny obchodný záväzkový vzťah (§ 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka), predmetná zmluva je súčasne spotrebiteľskou zmluvou a na

odporcu je potrebné hľadiť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzavieraní nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, teda na právny vzťah založený zmluvou o úvere je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka), a to cez odkaz podľa ustanovenia § 1 ods. 2 druhá veta Obchodného zákonníka. Podľa názoru súdu uvedený záver vyplýva zo skutočnosti, že tzv. spotrebiteľské zmluvy (i keď sú upravené v Občianskom zákonníku) nepredstavujú osobitný zmluvný typ aplikovateľný len na občianskoprávne vzťahy, naopak príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka je potrebné aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ bez ohľadu na to, či ide o občianskoprávny alebo obchodnoprávny vzťah (vyplýva to najmä z toho, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách sú systematicky zaradené vo všeobecnej časti Občianskeho zákonníka a teda nepredstavujú osobitný zmluvný typ zo záväzkovej časti). Preto na právny vzťah založený zmluvou o úvere aplikoval súd ustanovenia Obchodného zákonníka (čo sa týka konkrétnych práv a povinností) ako aj ustanovenia Občianskeho zákonníka (týkajúce sa spotrebiteľa a spotrebiteľských zmlúv).

S ohľadom na tento záver súdu bolo v konaní potrebné zaoberať sa i skutočnosťou, či navrhovateľ neuplatňuje premlčaný nárok, zistenie ktorej skutočnosti potom bráni súdu priznať mu plnenie voči odporcovi ako spotrebiteľovi, keď počnúc účinnosťou novely zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov vykonanej zákonom č. 102/2014 Z. z. je súd od 13.6.2014 povinný na premlčanie uplatneného nároku prihliadať z úradnej povinnosti. Zároveň bolo potrebné vysporiadať sa s otázkou, či na premlčanie (konkrétne premlčaciu dobu) uplatneného nároku je potrebné aplikovať príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka. Pokiaľ ide aplikáciu novely zákona č. 250/2007 Z. z. na posudzovaný právny vzťah súd je toho názoru, že prijatá novela nevykazuje znaky pravej retroaktivity, ktorá je v našom právnom poriadku neprípustná, ale ide o retroaktivitu nepravú, ktorá prípustná je (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky PL. ÚS 16/09 zo dňa 27.10.2010). Predmetnou novelou neboli dotknuté právne skutočnosti, ktoré vznikli počas platnosti a účinnosti skorších právnych noriem, nebolo odňaté právo navrhovateľa vzniknuté v minulosti podľa staršieho zákona (v prejednávanej veci právo na vrátenie poskytnutého úveru s príslušenstvom), boli len zmenené isté práva do budúcnosti, konkrétne právo s úspechom sa domáhať priznania tohto nároku v prípade, že tento je premlčaný. V danej veci, nakoľko predmetom konania je nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy, na tento právny vzťah je potrebné aplikovať aj ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak je to pre spotrebiteľa priaznivejšie. Z hľadiska posudzovanej otázky je pre odporcu ako spotrebiteľa nepochybne výhodnejšia právna úprava premlčania podľa Občianskeho zákonníka, pretože zakotvuje kratšiu (trojročnú) premlčaciu dobu oproti úprave premlčania v Obchodnom zákonníku. Záver o aplikácii ustanovení Občianskeho zákonníka o premlčaní na prejednanú vec plynie podľa názoru súdu z ustanovenia § 266 ods. 5 Obchodného zákonníka ako aj z ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktoré ukladá na právny vzťah, ktorého účastníkom je spotrebiteľ, aplikovať tie ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú pre spotrebiteľa priaznivejšie. V zmysle § 54 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka si odporca ako spotrebiteľ nemôže zhoršiť svoje zmluvné postavenie len z dôvodu, že uzavrel zmluvu podľa Obchodného zákonníka. Z uvedeného právneho názoru súd v prejednávanej veci pri rozhodovaní vychádzal. Premlčacia doba podľa Občianskeho zákonníka začína plynúť odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Možnosť vykonania práva po prvý raz ako začiatok plynutia premlčacej doby nastáva v okamihu, keď sa veriteľ môže oprávnenne domáhať na súde splnenia záväzku. Inými slovami, je to okamih, kedy oprávnený môže po prvýkrát s úspechom podať žalobu na plnenie záväzku. Občiansky zákonník objektívne vymedzuje začiatok plynutia premlčacej doby, ktorý nezávisí od subjektívnej okolnosti, teda od toho, či oprávnený subjekt vie alebo nevie o svojom práve. Všeobecná trojročná premlčacia doba plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Tým je objektívne vymedzený začiatok plynutia premlčacej doby. Tento okamih je daný objektívne a nezávisle od subjektívnej okolnosti, teda či oprávnený vedel alebo nevedel o svojom práve. Právo mohlo byť prvýkrát vykonané vtedy, ak je spôsobilé byť uplatnené v konaní pred súdom prostredníctvom návrhu na začatie konania.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa - spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. a odporcom vznikol dňa 21.3.2005 záväzkovoprávny vzťah titulom zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Na základe tohto zmluvného vzťahu poskytol právny predchodca navrhovateľa odporcovi úver do výšky úverového rámca vo výške 1.095,40 €, ktorý sa odporca zaviazal splatiť v súlade so zmluvou. Zmluva bola uzavretá na dobu určitú, pričom táto sa

v zmysle čl. II bod 1 zmluvných podmienok predlžovala vždy o dobu jedného roka, keďže odporca v lehote stanovenej v zmluve neoznámil, že nemá záujem na predĺžení trvania zmluvy. Odporca svoje zmluvné povinnosti riadne neplnil, preto navrhovateľ ku dňu 7.12.2006 ukončil odporcovi možnosť čerpať finančné prostriedky titulom kontokorentného úveru a zrušil mu účet. Navrhovateľ ku dňu 21.10.2010 vyčíslil svoju pohľadávku voči odporcovi vo výške 1.380,77 €, ktorá pozostávala z dlžnej istiny vo výške 181,18 €, dlžného úroku z omeškania vo výške 15,29 € a nákladov vo výške 1.104,03 €. Súd aplikujúc ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z., poskytujúc ochranu odporcovi ako spotrebiteľovi, skúmal, či v danej veci neexistujú zákonné prekážky alebo dôvody, ktoré bránia uplatneniu a priznaniu uplatneného nároku navrhovateľovi. V tejto súvislosti súd dospel k záveru, že uplatnený nárok je premlčaný, keď predmetný nárok zo zmluvného vzťahu medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom sa stal splatným 7.12.2006. Nakoľko navrhovateľ podal na tunajšom súde návrh na začatie konania až dňa 31.7.2013, tento podal po uplynutí trojročnej premlčacej doby v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka (ktorá začala plynúť dňa 8.12.2006 a uplynula dňa 7.12.2009). Na základe vyššie uvedeného preto súd návrh na začatie konania voči odporcovi v celom rozsahu zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Hoci odporca bol podľa výsledku konania plne úspešným účastníkom konania, súd mu náhradu trov konania nepriznal, keďže si túto neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.